

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316222378
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2316222378.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Spálovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: L. Q., rod. V., nar. XX. R. XXXX, trvalý pobyt K. XX, zastúpenej: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, IČO: 36 264 750, proti žalovaným: 1/ E. R.č, rod. Y., nar. X. R. XXXX, trvalý pobyt U., 2/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičová 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenej: JUDr. Danuše Tichá s.r.o., Nám. M. Benku 6, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 52 058 310, o náhradu škody a o vzájomnej žalobe, o odvolaní žalobkyne proti medzitýmnemu rozsudku Okresného súdu Galanta zo 14. septembra 2020, č. k. 10Co/340/2016-458, takto

rozhodol:

Odvolací súd medzitýmnym rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým medzitýmnym rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že „žalovaný“ má právo znížiť nároky žalobkyne na bolestné, na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, na stratu na zárobku počas práceneschopnosti, na stratu na zárobku po pracovnej neschopnosti za rok 2018, na stratu na zárobku po pracovnej neschopnosti mesačne vo výške 262,75 eur počnúc mesiacom január 2019, o 20 % z titulu spoluzavinenia (I.), o výške nároku a o trovách konania mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti medzitýmného rozsudku (II.). Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 214 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov), § 52 ods. 1 ZoCP (zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), § 415 a § 441 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že rozhodnutím súdu prvej inštancie (právoplatným 25. júla 2016) č. k. 29T/78/2016-211 bola schválená dohoda o vine a treste, podľa ktorej je žalovaná 1/ vinná, že dňa 13. decembra 2014 po požití alkoholických nápojov viedla motorové vozidlo zn. Volvo V40 v Sládkovičove od ulice Fučíkovej k železničnej stanici, pričom nevenovala dostatočnú pozornosť riadeniu svojho vozidla, nesledovala situáciu v cestnej premávke a prednou časťou vozidla zozadu zrazila po pravom okraji cesty smerom k železničnej stanici kráčajúcu chodkyňu (žalobkyňu), ktorá následkom úrazu utrpela zranenia vo forme otrasu mozgu, zlomeninu krčka pravej stehennej kosti pod hlavicou s posunom, po zrážke žalovaná 1. na mieste nezotrvala, zranenej neposkytla prvú pomoc a s vozidlom bez zastavenia pokračovala v jazde ďalej. Následne sa podrobila dychovej skúške na zistenie hladiny alkoholu v dychu, ktorou bola nameraná 1,11 mg/l a neskôr 1,22 mg/l, ktorým konaním porušila ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c), § 66 ods. 2 písm. c), písm. d) ZoCP, čím spáchala prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona, za čo bola žalovaná 1. odsúdená. Žalovaná 2. pri likvidácii súvisiacej škody zistila na základe analýzy popisu nehodového deja, že žalobkyňa chôdzou po nesprávnom okraji cesty porušila ustanovenie § 52 ods. 1 ZoCP, a preto stanovila rozsah spoluzavinenia žalobkyne 20 %. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa šla po nesprávnej (pravej) strane vozovky, s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 1 ZoCP, podľa ktorého

je chodec povinný používať chodník a tam kde nie je, chodí sa po ľavej krajnici. Súd prvej inštancie konštatoval potrebu prihliadnuť na uvedenú skutočnosť, a teda škoda bola spôsobená tiež zavinením žalobkyne, ktoré napĺňa znaky zodpovednosti za škodu podľa § 420 O. z. (svojim protiprávnym konaním sa podieľala na spôsobení škody, a to prechádzaním po nesprávnej strane vozovky a jej konanie bolo tak v príčinnej súvislosti so vznikom škody). Podľa názoru súdu prvej inštancie bolo opodstatnené znížiť nároky žalobkyne v dôsledku jej spoluzavinenia v rozsahu 20 %. Ďalšie argumenty strán súd prvej inštancie nepovažoval za relevantné, pričom odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každý argument, s poukazom na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“, porov. sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/09 a pod.). O nároku na náhradu trov konania mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti predmetného rozsudku.

2. Proti tomuto medzitémnému rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala správnosť výroku medzitémneho rozsudku, ktorým mal súd rozhodnúť o žalovanom práve, nie výlučne o práve žalovanej strany (iba ak by sa rozhodovalo o vzájomnom nároku). Žalobkyňa si uplatnila žalobou právo na náhradu škody, k čomu mala smerovať aj výroková časť napadnutého medzitémneho rozsudku. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia navyše obsahuje zjavné chyby v písaní, čo má za následok zmatečnosť rozhodnutia. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste a žalovaná 1/ uznaná vinnou z protiprávneho konania voči žalobkyňi. Aj zo samotného záznamu o dopravnej nehode zo dňa 15. decembra 2012 ČVS ORP - 71/DI GA 2014 vyplývalo, že príčinou nehody bolo porušenie povinnosti vodiča, vedenie vozidla po požití alkoholu v čase, keď sa alkohol nachádza v organizme a druhou príčinou dopravnej nehody bolo porušenie povinností stanovených ZoCP. V priebehu trestného konania ani raz nevyvstala otázka spoluviny žalobkyne, keďže jednoznačne bolo preukázané, že nehodu zaviniť výlučne žalovaná 1/ svojim protiprávnym konaním. Svedčí o tom i skutočnosť, že žalovaná 1/ urobila vyhlásenie o vine. V odsudzujúcom rozsudku súd prvej inštancie žalovanú 1/ zaviazal na náhradu škody voči poškodenej vo výške 77,78 eur, ktorú si uplatnila v trestnom konaní. Trestný súd pri rozhodovaní o náhrade škody aplikuje všetky príslušné hmotnoprávne predpisy občianskeho práva, teda prihliada aj na spoluzavinenie poškodeného (porov. R 29/1965), k čomu v danom prípade nedošlo. Aby bolo možné hovoriť o spoluzavinení poškodeného, musela by existovať príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním poškodeného a škodou. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania však nemohol mať za preukázané, že žalobkyňa spoluzavinila vznik škody v rozsahu 20 %. V napadnutom rozsudku nezdôvodnil ako dospel k uvedenému záveru. Dôkazné bremeno o tom, že škoda bola spôsobená zavinením poškodeného je na strane vinníka dopravnej nehody (poisťovateľa), nie poškodeného. Žalovaná 2/ odôvodňovala spoluzavinenie žalobkyne tým, že šla po nesprávnom okraji vozovky, čím porušila ustanovenie § 52 ods. 1 ZoCP, avšak žalovaná 2/ nepreukázala príčinnú súvislosť, že porušením tejto povinnosti došlo k vzniku škody, prípadne k zväčšeniu jej rozsahu, teda k spoluúčasti poškodenej. Ak by aj žalobkyňa na krajnici stála, neporušila by povinnosť a došlo by k stretu s motorovým vozidlom, ktoré riadila žalovaná 1/. Žalovaná 1/ by žalobkyňu bola zrazila aj v prípade, ak by sa pohybovala opačným smerom, pretože sa náležite nevenovala riadeniu motorového vozidla a nedodržala bezpečný odstup od žalobkyne. Otázka, či konkrétne porušenie právnej povinnosti bolo technickou príčinou dopravnej nehody a viedlo v nehodovom deji k vzniku škody je otázkou odbornou, pričom žalovaná 2/ znalecké dokazovanie nenavrhol (ani nepredložila súkromný znalecký posudok), teda neunesla dôkazné bremeno o tvrdení skutočnosti (t. j. že porušenie povinnosti žalobkyňou v nehodovom deji bezprostredne viedlo k vzniku škody, hoci aj čiastočne). Ani znalci nepovažujú pohyb chodca po nesprávnej strane vozovky za technickú príčinu dopravnej nehody. Žalobkyňa poukázala na odbornú literatúru (skriptá z Technicko-právnej problematiky analýzy dopravných nehôd, Žilinská univerzita v Žiline, ústav súdneho inžinierstva, vec 1011, str. 10 - 12). Nesprávny spôsob používania komunikácie zo strany chodca nie je možné označiť za prvok technickej príčiny dopravnej nehody z dôvodu, lebo tento prvok z technického hľadiska nebol v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody. Pri vyhodnocovaní technickej príčiny nehody je dôležité zohľadniť aj otázku príčinnej súvislosti jednotlivých prvkov nehodového deja s jej vznikom. Z technického hľadiska je príčinná súvislosť v jednotlivých prvkoch nehodového deja so vznikom dopravnej nehody daná predovšetkým skutočnosťou, či tento prvok vytvoril kolíznu situáciu alebo nie a či tento prvok znemožnil jej odvrátenie alebo nie. Pri vyhodnocovaní technickej príčiny dopravnej nehody je preto dôležité zhodnotiť, či daný účastník vytvoril kolíznu situáciu alebo nie a či mohol dopravnej nehode zabrániť alebo nie. V konaní nebolo preukázané, že by žalobkyňa vytvorila vozidlu vedenému žalovanou

1/ kolíznú situáciu, vodičku vozidla pohybom po nesprávnej strane vozovky neohrozila a táto nemusela náhle meniť smer a rýchlosť jazdy. Ak by vodička venovala dostatočnú pozornosť riadeniu vozidla a sledovala by situáciu v cestnej premávke, nedošlo by k vzniku dopravnej nehody a teda ani k vzniku škody, keď zrážke s chodkyňou mohla zabrániť akýmkoľvek nenáhlym spôsobom.

3. Žalovaná 1/ sa k odvolaniu nevyjadрила.

4. Žalovaná 2/ navrhla napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Odôvodnenie odvolania žalobkyne, že žalovaná 1/ by ju zrazila aj v prípade, ak by sa pohybovala opačným smerom, je vo vzťahu k porušeniu právnej povinnosti a generálnej prevenčnej povinnosti irelevantná. Súd prvej inštancie vec správne posúdil, ako aj vyhodnotil vykonané dôkazy, z hľadiska ustanovenia § 415 O. z. Protiprávne konanie žalobkyne ako poškodenej spočíva v porušení generálnej prevencie podľa § 415 O. z. alebo porušení zakročovacej povinnosti podľa § 417 O. z. (porov. rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo/2471/2000). Ustanovenie § 415 O. z. ukladá prevenčnú povinnosť každému, nielen škodcovi, ale aj tomu komu hrozí škoda. Porušenie preventívnej povinnosti môže založiť spoluúčasť poškodeného na škode, lebo každý je povinný správať sa tak, aby nespôsobil škodu, a to nielen vo vzťahu k ostatným, ale aj voči sebe samému.

5. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

6. Medzitýmny rozsudok predstavuje rozsudok o základe alebo dôvode uplatneného nároku. Základom predmetu konania budú všetky okolnosti determinujúce výšku predmetu konania, teda všetky tie skutkové a právne otázky, od ktorých posúdenia závisí výška uplatneného nároku. V zmysle konštantnej judikatúry sem zahŕňame otázky premlčania, preklúzie, spoluzavinenia poškodeného, či otázku samotného vzniku škody a kto za škodu zodpovedá (porov. Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 792 s.). Medzitýmny rozsudok musí byť pritom rozhodnuté o celom základe prejednávanej veci, čím sa rozumie posúdenie všetkých relevantných otázok vyplývajúcich z uplatneného nároku, okrem výšky. O základe veci súd rozhoduje medzitýmny rozsudkom najmä v komplikovanejších sporoch, kde je z hľadiska rýchlosti a hospodárnosti praktické vyriešiť, či je daný základ nároku a v akom rozsahu, a až následne sa zaoberať otázkou určenia jeho výšky.

7. Odvolacia námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie nerozhodol medzitýmny rozsudkom o základe nároku bola preto dôvodná. Z výroku medzitýmneho rozsudku nevyplýva, či je základ nároku žalobkyne daný, prípadne v akom rozsahu. Neurčitosť výroku spôsobuje aj absencia označenia žalovanej vo vzťahu, ku ktorej bolo rozhodnuté.

8. Podmienkou pre vydanie medzitýmneho rozsudku je, aby splnenie všetkých predpokladov zodpovednosti za škodu bolo zistené vo vzťahu ku každému jednotlivému nároku (protiprávne konanie, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody). Medzitýmny rozsudkom súd určuje danosť zodpovednosti žalovanej 1/, avšak v posudzovanej veci súd prvej inštancie vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval.

9. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia tiež nevyplýva vyhodnotenie dokazovania, smerujúce k zisteniu skutkových okolností rozhodujúcich pre posúdenie tvrdeného spoluzavinenia žalobkyne. Hoci civilný súd nie je pri skúmaní spoluzavinenia poškodenej osoby viazaný výrokom o vine obvineného, je povinný sa zaoberať otázkou, či a do akej miery (v akom rozsahu) sa na vzniknutej škode podieľalo aj konanie ďalšej osoby, t.j. poškodenej. V rozsahu, v ktorom sa na vzniku škody podieľalo spoluzavinenie poškodeného, nezodpovedá potom za škodu škodca.

10. Súd prvej inštancie však nesprávne (len mechanicky) prevzal tvrdenie žalovanej 2/ o rozsahu spoluzavinenia žalobkyne (20%) bez toho, aby skúmal a posúdil všetky atribúty zodpovednostného vzťahu žalobkyne za vznik škody, ktorá jej bola spôsobená (t. j. porušenie právnej povinnosti žalobkyne,

vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalobkyne a vznikom škody, zavinenie). Zvažujú sa pritom všetky okolnosti, ktoré prispeli k spôsobeniu škody ako u škodcu, tak aj u poškodeného, u ktorého však možno brať do úvahy len také konanie, ktoré bolo aspoň jednou z príčin vzniku škody (porov. uznesenie NS ČR sp. zn. 25Cdo/2075/2012, 25Co/1054/2007).

11. Spôsobenie škody možno v niektorých prípadoch vidieť aj v správaní sa poškodeného v rozpore s § 415 Občianskeho zákonníka (porušenie prevenčnej povinnosti), ale len ak bolo príčinou (jednou z príčin) vzniku škody (porov. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25Cdo/4918/2007, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25Cdo/4562/2008).

12. S poukazom na vyššie uvedené ak konanie žalobkyne, ktorá kráčala po pravej strane vozovky nebolo vo vzájomnom pomere príčiny a následku, táto skutočnosť nebola a ani nemohla byť jednou z podstatných príčin, prečo došlo k dopravnej nehode (porov. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 NCdo 1/2007).

13. Konečná úvaha o tom, ako sa na spôsobení škody podieľal sám poškodený závisí vždy od okolností konkrétneho prípadu, po porovnaní všetkých príčin vzniku škody ako na strane škodcu, tak na strane poškodeného (porov. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25Cdo/1054/2007, 25Cdo/2974/2011). Porušenie povinnosti podľa § 52 ods. 1 ZoCP by bolo porušením prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka len vtedy, ak sa podieľalo na vzniku (zväčšení) škody utrpenej žalobkyňou pri dopravnej nehode, čo mohlo zakladať jej spoluzavinenie na vzniku škody v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka.

14. Aplikačná prax pri úvahe o spolupôsobení poškodeného na vzniku škody kladie preto osobitnú pozornosť na existenciu bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a protiprávnym konaním.

15. Skutočnosť, že žalobkyňa chôdzou po nesprávnom okraji cesty porušila ustanovenie § 52 ods. 1 ZoCP, sama o sebe nezakladá jej spoluzodpovednosť za vzniknutú škodu (ako to bez ďalšieho nesprávne konštatoval súd prvej inštancie), ako ani nepreukazuje vo vzťahu k miere spoluzavinenia rozsah 20%. V uvedenom smere tu absentoval argumentačný základ súdu prvej inštancie vyplývajúci z vykonaného dokazovania.

16. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevyhodnotil dôkazné bremeno žalovanej 2., ktoré nesie v súvislosti s preukázaním jej tvrdenia o spoluzavinení žalobkyne ako poškodenej (predovšetkým vo vzťahu k jednotlivým atribútom zodpovednostného vzťahu).

17. Odvolacia námietka žalobkyne poukazujúca na zásadne nedostatočné odôvodnenie spoluzavinenia žalobkyne, ako aj nevyhodnotenie príčin dopravnej nehody, vrátane technických, bola tak opodstatnená.

18. O nepreskúmateľné rozhodnutie ide vtedy, ak z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (ako tomu bolo v danom prípade). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia má obsahovať, aké zistenia z konkrétnych dôkazov boli vyvodené a aký majú význam z hľadiska hmotného práva. V odôvodnení rozhodnutia má súd náležite vysvetliť, ako sa vysporiadal s rozhodujúcimi a zistenými skutočnosťami a na akom základe prijal právne závery. Preto ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov, na základe ktorých súd rozhodol, prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 226/03).

19. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky. Iba takéto rozhodnutie je preskúmateľné a stranám umožňuje poznať postup súdu. Požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strana sporu nemusela hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov.

20. Zákon (§ 220 CSP) venuje zvýšenú pozornosť odôvodneniu súdneho rozhodnutia, normovaním jeho obsahových náležitostí. Ide o návod čo má odôvodnenie rozhodnutia súdu obsahovať, keďže má význam z hľadiska prostriedku kontroly správnosti rozhodnutia, a to zo strany účastníkov konania, ako i vyššieho súdu, ktorý ho bude preskúmať, ale aj zo strany verejnosti.cu

21. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v prejednávanej veci nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám, kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Postráda argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať.

22. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd preto zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, ktoré nenahrádza prvoinštančné konanie.

23. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, v intenciách pokynov odvolacieho súdu, posúdiť vykonané dokazovanie a vyhodnotiť dôkazy (§ 191 CSP), s uvedením argumentačného základu vyhodnotenia dôkazného bremena atribútov zodpovednostného vzťahu za škodu. V rozsahu, v akom bola škoda spôsobená okolnosťami na strane poškodeného subjektu, je potom vylúčená príčinná súvislosť a teda zodpovednosť škodcu. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať zavinenie poškodeného (hoci aj v podobe porušenia prevenčnej povinnosti podľa § 415 O. z.), zaťažuje škodcu (porov. Krajčo, J., Občiansky zákonník pre prax, komentár, Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESLP, II., § 136-§ 587, Bratislava: EUROUNION, 2015, 1711 s.).

24. Predpokladom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je teda preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou ako následkom (v prípade subjektívnej zodpovednosti za škodu aj zavinenie). Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená, ale musí byť bezpečne preukázaná a bezprostredná (vzťah medzi príčinou a následkom musí byť bezprostredný), pričom povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno týkajúce sa príčinnej súvislosti zaťažuje tú stranu konania, ktorej tvrdenie má byť preukázané. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku (časová súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a skutkovou udalosťou nie je sama o sebe rozhodujúca (porov. R 21/1992).

25. O vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) ide vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala a je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/130/2010).

26. Zodpovednosť poškodeného je založená na subjektívnom princípe, teda na princípe zavinenia poškodeného na škodu, pričom výsledok konania (škoda, resp. jej časť) musí byť v príčinnej súvislosti so zavineným konaním poškodeného.

27. V medzitýmnom rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiada s relevantnými skutkovými a právnymi otázkami týkajúcimi sa základu uplatňovaného nároku žalobkyňou (jeho rozsahu), pričom skutočnosť, že súd rozhoduje o základe prejednávanej veci, je potrebné výslovne vyjadriť predovšetkým v jeho výroku (porov. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/78/2013).

28. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s procesnými pravidlami a preskúmateľným spôsobom vyjadriť skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

29. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

30. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strana konania.

31. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

32. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.